

بررسی تنوع ژنتیکی ژرم پلاسم گلرنگ از نظر زودرسی و عملکرد دانه با استفاده از روش‌های آماری چند متغیره

سید مجتبی موسوی اجاق^۱، حمید جباری^۲ و بهزاد ثانی^۴

^۱- دانشجوی دکتری و استادیار گروه زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرقدس، تهران، ایران

^۲- استادیار گروه زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرقدس، تهران، ایران (mozafarihamid@yahoo.com)

^۳- استادیار موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران

تاریخ دریافت: ۹۷/۳/۴ تاریخ پذیرش: ۹۷/۱۰/۱۸

صفحه: ۵۷ تا ۴۷

چکیده

این مطالعه با هدف ارزیابی تنوع ژنتیکی ۱۲۲ ژنوتیپ گلرنگ موجود در مؤسسه تحقیقات ژنتیک گیاهی و گیاهان زراعی (IPK) و مرکز بین‌المللی اصلاح گندم و ذرت (CIMMYT) و مقایسه خصوصیات زراعی آن‌ها با پنج رقم زراعی گلرنگ کشور (صفه، گلدشت، گل‌مهر، پدیده و پرینیان) طی سال ۱۳۹۵-۹۶ در قالب طرح آگمنت در مزرعه تحقیقاتی مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج انجام شد. نتایج بیانگر وجود تنوع ژنتیکی بالا در ژرم پلاسم مطالعه بود و در بین ژنوتیپ‌های گلرنگ صفت ارتفاع بوته از بیشترین تنوع برخوردار بود. تجزیه خوشیهای ژنوتیپ‌های مورد بررسی را به چهار خوشیه اصلی تفکیک نمود که خوشیه اول شامل ژنوتیپ‌های زودگل و خاردار، خوشیه دوم شامل ژنوتیپ‌های با پتانسیل عملکرد بالا و ارتفاع بوته زیاد، خوشیه سوم شامل ژنوتیپ‌های پاکوتاه و خاردار و خوشیه چهارم شامل ژنوتیپ‌های نیمه پاکوتاه، خاردار و نسبتاً زودگل با عملکرد دانه نسبتاً کم بودند. با استفاده از تجزیه به مؤلفه‌های اصلی، صفات مورد مطالعه به دو مؤلفه با اساس نتایج تجمعی ۵/۶ درصد کاهش یافتدند. براین اساس، مؤلفه اول زمان گل‌دهی و مؤلفه دوم عملکرد نام گرفت. بر اساس نتایج حاصله از ترسیم نمودار بای پلات، ژنوتیپ‌ها در ۴ گروه طبقه‌بندی شدند که ژنوتیپ‌های موجود در گروه‌های اول و دوم از نظر عملکرد دانه برتر بودند. بیشترین عملکرد دانه را ژنوتیپ "A" NSZK دارا بود (۴۰ گرم در متر مربع)، بیشترین ارتفاع را ارقام تجاری و ایرانی صفة، پرینیان، گل مهر به همراه ژنوتیپ ایرانی ۴۹ دارا بودند و کمترین تعداد روز تا گل‌دهی مربوط به ژنوتیپ شماره ۹۱ (آلمانی) بود. ژنوتیپ‌های پابلند از عملکرد دانه بهتری در مقایسه با پاکوتاه‌ها برخوردار بودند و اکثر ژنوتیپ‌های خاردار زودگل تر از ژنوتیپ‌های بدون خار بودند. در مجموع نتایج نشان داد که تنوع ژنتیکی قابل ملاحظه‌ای در ژرم پلاسم گلرنگ وجود دارد که می‌تواند جهت گرینش والدین و ژنوتیپ‌هایی مطلوب در برنامه‌های به نزدیک گلرنگ مورد استفاده قرار گیرد.

واژه‌های کلیدی: ارتفاع بوته، تجزیه بای پلات، تجزیه کلاستر، خار، زودگل

واریته‌های تجاری را برای اصلاحگر میسر می‌سازد (۱۳). اندازه‌گیری تنوع ژنتیکی ژرم پلاسم‌ها از طریق روش‌ها و تکنیک‌های مختلفی انجام می‌شود ولی با این وجود، ارزیابی تنوع ژنتیکی با استفاده از شکل، اندازه و تنوع خصوصیات مورفلوژیک (برگ‌ها، ساقه‌ها، شاخه‌ها و گل‌ها و غیره) انجام می‌شود (۱۹). به عنوان مثال در گیاه گلرنگ رنگ گل و وضعیت خار از جمله مهم‌ترین منابع تغییرات هستند (۵). در یک بررسی نتیجه تجزیه به مؤلفه‌های اصلی ۱۲۲ ژنوتیپ گلرنگ که در مناطق مختلف اکوچراغ‌هایی جهان جمع‌آوری شده بودند نشان داد تنوع معنی‌داری در بین ژرم پلاسم مطالعه وجود داشت و مهم‌ترین صفاتی که سبب تنوع در ژرم پلاسم گلرنگ شدند به ترتیب اندازه طبق، تعداد طبق در بوته، تعداد دانه در طبق، طول دوره رشد، ارتفاع بوته و تعداد روز تا گل‌دهی بودند (۱۹).

شیراوند و مجیدی (۲۰) در مقایسه گونه‌های وحشی و اهلی گلرنگ از نظر تحمل به تنفس خشکی و تنوع صفات مورفلوژیک و زراعی گزارش کردند که تنوع کافی در میان ژنوتیپ‌های مورد مطالعه از نظر صفات تعداد روز تا ساقده‌هی، تکمله‌دهی، گل‌دهی و رسیدگی و رنگ گل، تعداد شاخه اصلی، ارتفاع، خار، تعداد غوزه در بوته، تعداد دانه در غوزه، وزن هزار دانه، عملکرد دانه و درصد روغن دانه وجود دارد.

مقدمه

گلرنگ (*Carthamus tinctorius* L.) در دسته گیاهان صنعتی و دانه روغنی قرار می‌گیرد و روغن دانه به عملت کیفیت خوب که حاوی بالاترین مقدار اسیدهای چرب اشباع نشده (بیش از ۸۰ درصد) در میان روغن‌های خوارکی است به خوبی شناخته شده است (۲۱). گلرنگ دارای تنوع ژنتیکی قابل توجه‌ای در مناطق مختلف جهان می‌باشد و منشأ چهارگانه ای و مراکز تنوع ژنتیکی آن را خاورمیانه و ایران می‌دانند (۱۹/۹). کشور ما از لحاظ ذخایر ژنتیکی این گیاه یکی از غنی‌ترین مناطق جهان به شمار می‌رود و از سال‌های دور در استان‌های مختلف کشور از جمله اصفهان، آذربایجان، مرکزی و خراسان با هدف برداشت گل کشت شده است (۱۴). به دلیل سازگاری بالای این گیاه با شرایط محیطی ایران، مقاومت به خشکی و نیاز آبی کم، برای تأمین روغن خوارکی مورد نیاز کشور از اهمیت ویژه‌ای برخوردار می‌باشد (۱۸) از این رو، اصلاح گیاه روغنی گلرنگ اصولاً بر اساس یافتن ارقامی با عملکرد دانه بالا، افزایش کمی و کیفی روغن، زودرسی، مقاومت به بیماری‌ها و آفات و بی‌خاری استوار است (۲۲، ۱۷).

برای برنامه‌های اصلاحی و حفاظت از منابع ژنتیکی، ژرم پلاسم‌ها به جهت معرفی لاین‌های جدید مورد ارزیابی قرار می‌گیرند (۱۱). بررسی تنوع موجود در ژرم پلاسم‌ها به عنوان مواد اولیه اصلاحی، امکان انتقال انواع ژن‌های مطلوب به

(۱۹۷). بر این اساس مطالعه تنوع ژنتیکی و مقایسه ژنوتیپ‌های خارجی با ارقام داخلی (به عنوان شاهد) از نظر صفات مطلوب مانند زودرسی، طول دوره رشد کوتاه، طبق بزرگ و عملکرد دانه زیاد می‌تواند در برنامه‌های اصلاحی آینده مد نظر قرار داده شود. همچنین در صورت شناسایی رقم یا ارقام گلرنگ خارجی زودرس، پرمحصول و در عین حال سازگار با شرایط آب و هوایی ایران امکان توصیه کشت آن در کشور طبق آزمایش‌های صورت گرفته آتی وجود خواهد داشت. از این رو هدف از تحقیق حاضر، ارزیابی تنوع ژنتیکی ۱۲۷ ژنوتیپ گلرنگ با استفاده از برخی صفات زراعی و مورفو‌لولوژیک می‌باشد.

مواد و روش‌ها

در این پژوهش ۹۹ ژنوتیپ گلرنگ موجود در مؤسسه تحقیقات ژنتیک گیاهی و گیاهان زراعی (IPK) آلمان، ۲۳ رقم موجود در مرکز بین‌المللی اصلاح گندم و ذرت (CIMMYT) و پنج رقم زراعی گلرنگ کشور ایران (جدول ۱) در قالب طرح آگمنت ط، سال، زراعی، محل انجام تحقیقاتی مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج مورد ارزیابی قرار گرفتند. عرض جغرافیایی محل انجام آزمایش، ۳۵ درجه و ۴۹ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی آن ۵۱ درجه و ۶ دقیقه شرقی بوده و ارتفاع آن از سطح دریا ۱۳۲۱ متر است. این منطقه بر اساس آمار آب و هوایی و منحنی آمپرورتمیک به دلیل داشتن ۱۵۰ تا ۱۸۰ روز خشک، جزء مناطق آب و هوایی مدیترانه‌ای گرم و خشک و با داشتن زمستان سرد و مرطوب و تابستان گرم و خشک جزء رژیم رطوبتی خشک محسوب می‌شود. بر اساس اطلاعات ساله ۳۰ میلی‌متر در سال هواشناسی کرج، متوسط بارندگی منطقه ۲۴۳ است. میانگین حداکثر درجه حرارت سالانه در تیرماه، ۲۸ درجه سانتی‌گراد و میانگین حداقل درجه حرارت، یک درجه سانتی‌گراد در دی ماه اتفاق می‌افتد. متوسط درجه حرارت منطقه در یک دوره ۳۰ ساله برابر ۱۳/۵ درجه سانتی‌گراد و درجه حرارت خاک، ۱۴/۵ درجه سانتی‌گراد است. خاک محل آزمایش دارای بافت لومی رسی، میزان هدایت الکتریکی ۷/۲ دسی‌زیمنس بر متر و میانگین اسیدیتیه خاک حدود ۲/۲۲ بود. سایر نتایج حاصل از تجزیه فیزیکی و شیمیایی خاک محل آزمایش در جدول ۱ ارائه شده است.

بزدی صمدی (۲۴) در بررسی تنوع ژنتیکی در بین ۱۸۵۸ لاین و رقم ایرانی و خارجی گلرنگ گزارش کرد که ارتفاع گیاهان بسیار متغیر و از ۲۴۰ تا ۲۰۰ درصد تغییر نمود و لاین‌های ایرانی جزو کوتاه‌ترین نمونه‌ها بودند. لاین‌های ایرانی حداکثر تعداد قوزه در بوته و تعداد بذر در قوزه را داشتند و همچنین ارقام ایرانی جزو پرمحصول‌ترین ارقام بودند. یساری و همکاران (۲۳) در تجزیه کلاستر ده ژنوتیپ گلرنگ بر اساس تعداد روز تا مراحل سبز شدن، ساقه‌دهی، شاخه‌دهی، تکمده‌دهی، ۵۰ درصد گل‌دهی و رسیدگی فیزیولوژیک نشان دادند که اختلاف اساسی بین دو شکل خاردار و بدون خار گلرنگ از نظر زمان وقوع مراحل نموی وجود دارد و ژنوتیپ‌های بدون خار اکثر مراحل نموی خود را دیرتر از ژنوتیپ‌های خاردار سپری می‌کنند.

احمدزاده (۱) در بررسی ژنتیکی ۳۰ رقم گلرنگ بهاره و دسته‌بندی آن‌ها بر اساس ویژگی‌های مورفو‌لولوژیک تفاوت چشمگیری در بین ارقام مورد بررسی مشاهده کردند. تجزیه خوشه‌ای نشان داد که ارقام مورد بررسی به دو گروه اصلی تقسیم شدند. در گروه اول ۱۱ ژنوتیپ و گروه دوم خود به دو زیرگروه تقسیم شد که در هر زیرگروه ۸ و ۱۱ ژنوتیپ قرار گرفت. بر اساس نتایج احمدزاده (۱) توده‌های بومی، لاین‌ها و ژنوتیپ‌های اصلاح شده گلرنگ در گروه‌ها و زیرگروه‌های جدایانه‌ای قرار می‌گیرند و از نظر صفات مورفو‌لولوژی، تنوع بسیاری در بین آن‌ها وجود دارد.

امیدی و همکاران (۱۵) در بررسی خصوصیات و صفات زراعی ۱۰۰ ژنوتیپ گلرنگ بهاره بیان کردند که همبستگی مشیت و معنی‌داری بین عملکرد دانه گلرنگ با بیوماس، تعداد طبق، وزن هزار دانه، تعداد شاخه فرعی و عملکرد روغن وجود دارد. آن‌ها بهترین اهداف برنامه‌های اصلاحی گلرنگ را عملکرد دانه و روغن بالا و طول دوره رشد کوتاه ذکر کردند (۱۵). همچنین امیدی و همکاران (۱۵) از دیگر صفات مهم در ژنوتیپ‌های برتر گلرنگ را بیوماس زیاد، تعداد طبق در بوته بالا و همچنین گل‌دهی زودهنگام ذکر کردند.

توسعه منابع ژرم پلاسم از طریق واردات ژنوتیپ‌های جدید می‌تواند کارایی برنامه‌های اصلاحی گلرنگ را بهبود بخشد (۲). با وجود تنوع ژنتیکی قابل توجه در گیاه گلرنگ گزارشات محدودی در زمینه ارزیابی تنوع ژنتیکی این گیاه بر اساس ویژگی‌های زراعی و مورفو‌لولوژیک انجام شده است.

جدول ۱- خصوصیات فیزیکو‌شیمیایی خاک مزرعه

Table 1. Physicochemical properties of farm soil

خاک	بافت خاک	اسیدیتیه خاک	کربن آلی (درصد)	هدايت الکتریکی (دسی‌زیمنس بر متر)	نیتروژن کل (درصد)	فسفر قابل جذب (mg/kg)	پتانسیم قابل جذب (mg/kg)	شن رس (%)	سیلت (%)	۰-۳۰ لومی-رسی
۷/۲۴	۰/۵۸	۲/۲۲	۰/۰۶	۱۲/۶	۲۵۶	۲۴	۲۷	۴۹		

فسفات آمونیوم، ۵۰ کیلوگرم ازت خالص به صورت سرک در مرحله رشد سریع ساقه از منبع کودی اوره، ۲۵ کیلوگرم ازت خالص به صورت سرک در مرحله غنچه دهی از منبع کودی اوره و ۵۰ کیلوگرم فسفر از منبع کودی فسفات آمونیوم (آمونیوم خاک) به اضافه شد.

بذر هر ژنوتیپ در دو ردیف به صورت جوی و پشته و به طول ۳ متر کاشته شد. فاصله بین ردیفهای کاشت ۶۰ سانتی‌متر و فاصله بوتهای روحی ردیف کاشت ۵ سانتی‌متر در نظر گرفته شد. زمین مورد کشت پس از شخم دیسک زده شد و در مرحله قبل از دیسک کودهای مورد توصیه برمبنای آزمون خاک (۷۵ کیلوگرم ازت خالص از منابع کودی اوره و

خوشهای (کلاستر) به روش وارد^۱ و بر اساس فاصله اقلیدسی از طریق تجزیه تابع تشخیص و تجزیه به مؤلفه‌های اصلی با استفاده از نرم‌افزارهای آماری SAS نسخه ۹/۱ و SPSS نسخه ۱۶ انجام شد. سپس ترسیم نمودار بای پلات مربوطه با استفاده از نرم‌افزار Stat Graphics نسخه ۲/۱ صورت گرفت.

نتایج و بحث

نتایج ضرایب همبستگی بین صفات مورد مطالعه نشان داد که همبستگی مثبت و معنی‌داری بین عملکرد دانه و ارتفاع بوته وجود داشت ولی رابطه ارتفاع بوته با خاردار بودن و آغاز گل‌دهی منفی بود (جدول ۳). همچنین خاردار بودن با آغاز گل‌دهی همبستگی مثبت و معنی‌داری داشت (جدول ۳) که نشان‌دهنده زودگل‌تر بودن ژنتیک‌های خاردار در مقایسه با ژنتیک‌های بدون خار می‌باشد. تجزیه همبستگی تکنیکی است که برای اندازه‌گیری ارتباط بین دو متغیر کاربرد دارد و پاویتها و همکاران (۱۶) تجزیه همبستگی را به مذکور ارزیابی ارتباط بین صفات مهم گلرنگ استفاده کردند. ارتباط مثبت و معنی‌دار بین عملکرد دانه و ارتفاع بوته و همبستگی منفی بین عملکرد دانه و زمان آغاز گل‌دهی در بین ۱۵۰ ژنتیک گلرنگ گزارش شده است (۱۶).

کشت در ۲۳ مهرماه انجام شد و با توجه به شرایط آب و هوایی پس از کاشت دو مرتبه آبیاری صورت گرفت تا جوانزی و استقرار گیاهچه‌ها مناسب باشد. کلیه عملیات مربوط به داشت به صورت یکسان انجام شد. دور آبیاری بر اساس ۸۰ میلی‌متر تبخیر از تشک تبخیر کلاس A در نظر گرفته شد و مقدار آب مصرفی در هر بار آبیاری ۸۰ درصد آب تبخیر شده بود. میزان آب ورودی به مزرعه آزمایش با کنتور اندازه‌گیری شد و تعداد دفعات آبیاری ۷ مرتبه و میزان آب مصرفی برابر با ۴۴۸۰ متر مکعب در هکتار بود. در طی دوره رشد برخی از صفات فنولوژیک و مورفوژیک مانند تعداد روز تا آغاز گل‌دهی، تعداد روز تا ۵۰ درصد گل‌دهی، رنگ گل، ارتفاع بوته و خاردار یا بی‌خارج بودن از هر کرت مورد ارزیابی قرار گرفت. همچنین در پایان فصل نیز با حذف ۰/۵ متر از ابتدا و انتهای خط کاشت، بوتهای موجود در کل هر کرت آزمایشی به طور جداگانه کفیر شد و با ترازوی دقیق توزین و محاسبه شد. وزن هزار دانه نیز توسط توزین چهار تکرار ۱۰۰۰ تایی و میانگین گرفتن از عدد حاصله بدست آمد.

در پایان ضریب همبستگی ساده و کانونیک بین صفات کمی و کیفی مورد مطالعه با استفاده از نرم‌افزار SAS انجام شد. همچنین برای تشخیص میزان تمایز بین ژنتیک‌ها و گروه‌بندی آن‌ها، پس از استاندارد کردن داده‌ها، تجزیه

جدول ۲- نام، مبدأ و برخی از ویژگی‌های مورفوژیک و فنولوژیک ۱۲۷ ژنتیک گلرنگ مورد مطالعه در این تحقیق

شماره ژنتیک	نام ژنتیک	مبدأ	رنگ گل	تعداد روز تا آغاز گل‌دهی	تعداد روز تا بدون خار	ارتفاع بوته (گرم بر متر مربع)	عملکرد دانه
۱	بی‌نام	نامشخص	زرد	۲۳۶	۲۳۱	خاردار	متوسط
۲	بی‌نام	ایتالیا به نارنجی	زرد مایل	۲۲۳	۲۲۷	خاردار	خیلی پاکوتاه
۳	Saffire	کانادا	زرد	۲۲۹	۲۳۴	بدون خار	متوسط
۴	AC Stirling	کانادا	زرد	۲۲۹	۲۳۴	بدون خار	پاکوتاه
۵	AC Sunset	کانادا	زرد	۲۲۳	۲۲۷	خاردار	متوسط
۶	بی‌نام	اسپانیا	زرد	۲۲۴	۲۲۸	خاردار	متوسط
۷	N006	نامشخص	زرد	۲۲۹	۲۳۴	بدون خار	متوسط
۸	LEED	نامشخص	زرد	۲۲۶	۲۳۱	بدون خار	متوسط
۹	N942	نامشخص	زرد	۲۲۴	۲۲۹	بدون خار	متوسط
۱۰	NSZK "A"	نامشخص	زرد	۲۲۹	۲۳۴	بدون خار	پاکوتاه
۱۱	KUSUM	هند	زرد	۲۲۵	۲۳۰	بدون خار	پاکوتاه
۱۲	V.GARHIA-PUSA	هند	نارنجی	۲۲۰	۲۲۴	بدون خار	خیلی پاکوتاه
۱۳	JAWARGI-3	هند	زرد	۲۲۴	۲۲۹	خاردار	متوسط
۱۴	TAGHALA GOLU	ایران	زرد	۲۲۶	۲۳۱	بدون خار	متوسط
۱۵	ROMAN "A"	-	نارنجی	۲۲۴	۲۲۹	خاردار	پاکوتاه
۱۶	KOUSHEH	ایران	نارنجی	۲۱۸	۲۲۳	بدون خار	پاکوتاه
۱۷	KUSAMBA	پاکستان	نارنجی	۲۲۰	۲۲۵	خاردار	پاکوتاه
۱۸	Färberdistel, Saflor	سویسیلیستی شوروی	زرد	۲۲۶	۲۳۱	خاردار	متوسط
۱۹	Färberdistel, Saflor	بلژیک	زرد	۲۲۵	۲۳۰	خاردار	پاکوتاه
۲۰	Färberdistel, Saflor	آلمان	زرد	۲۲۶	۲۳۱	خاردار	متوسط
۲۱	Färberdistel, Saflor	نامشخص	زرد	۲۲۳	۲۲۷	خاردار	خیلی پاکوتاه
۲۲	Färberdistel, Saflor	آلمان	نارنجی	۲۲۳	۲۲۷	خاردار	خیلی پاکوتاه
۲۳	Färberdistel, Saflor	مراکش	زرد	۲۲۶	۲۳۱	خاردار	پاکوتاه
۲۴	Färberdistel, Saflor	پاراگوئه	نارنجی	۲۲۹	۲۳۴	بدون خار	خیلی پاکوتاه
۲۵	Färberdistel, Saflor	آلمان	زرد	۲۲۶	۲۳۱	خاردار	پاکوتاه
۲۶	1005	نامشخص	زرد	۲۲۴	۲۲۹	خاردار	متوسط تا بلند

۱۲۶/۲	متوسط تا بلند	خاردار	۲۳۴	۲۲۹	زرد	پرتغال	RIO SECO	۲۷
۸۴/۶	متوسط تا بلند	خاردار	۲۲۹	۲۲۴	زرد	پاکستان	FALGUNI	۲۸
۸۶/۶	پاکوتاه	خاردار	۲۳۴	۲۲۹	زرد	آمریکا	Frio	۲۹
۱۳۷/۴	پاکوتاه	نامشخص	۲۳۱	۲۲۶	زرد	نامشخص	N009	۳۰
۱۹۱/۳	پاکوتاه	خاردار	۲۲۹	۲۲۴	نارنجی	ایران	Färberdistel, Saflor	۳۱
۱۳۳/۰	متوسط	خاردار	۲۳۰	۲۲۵	زرد	ایران	Färberdistel, Saflor	۳۲
۱۱۴/۷	متوسط	بدون خار	۲۳۴	۲۲۹	زرد	مصر	URTUM	۳۳
۱۱۱/۲	نیمه پاکوتاه	بدون خار	۲۳۱	۲۲۶	زرد	پاکستان	KUSAMBA	۳۴
۱۳۸/۶	متوسط	کم خار	۲۳۱	۲۲۶	زرد مایل	پاکستان	KUSAMBA	۳۵
۹۹/۴	متوسط	کم خار	۲۳۱	۲۲۶	زرد	ایران	TAGHALA GOLU	۳۶
۹۴/۵	پاکوتاه	بدون خار	۲۳۱	۲۲۶	زرد مایل	به نارنجی	KUSUM	۳۷
۹۹/۷	متوسط	خاردار	۲۲۹	۲۲۳	زرد	پاکستان	KUSAMBA	۳۸
۲۶۰/۴	متوسط	خاردار	۲۳۴	۲۲۹	نارنجی	مراکش	Färberdistel, Saflor	۳۹
					اتحاد جماهیر			
۲۲۳/۲	خیلی پاکوتاه	بدون خار	۲۳۴	۲۲۹	قرمز	سویسیلیستی	TASKENTSKIJ 51	۴۰
					شوروی			
۱/۷	خیلی پاکوتاه	خاردار	۲۳۰	۲۲۴	نارنجی	نامشخص	N001	۴۱
۱۷۵/۹	خیلی پاکوتاه	خاردار	۲۳۴	۲۲۹	زرد	نامشخص	DART	۴۲
۱۴۹/۰	متوسط تا بلند	کم خار	۲۳۴	۲۲۹	زرد	نامشخص	Färberdistel, Saflor	۴۳
۱۱۵/۱	متوسط	بدون خار	۲۳۴	۲۲۹	قرمز	نامشخص	Färberdistel, Saflor	۴۴
۱۲۵/۱	متوسط تا بلند	بدون خار	۲۳۱	۲۲۵	زرد	نامشخص	Färberdistel, Saflor	۴۵
۳۰۴/۳	متوسط	بدون خار	۲۳۴	۲۲۹	قرمز	مجارستان	CEGLEDI A	۴۶
۲۱۰/۴	متوسط	بدون خار	۲۳۴	۲۲۹	قرمز	ایران	Färberdistel, Saflor	۴۷
۳۷۵/۱	متوسط	بدون خار	۲۳۲	۲۲۶	زرد	ایران	Färberdistel, Saflor	۴۸
۱۱۶/۷	پالنده	بدون خار	۲۳۴	۲۲۹	نارنجی	ایران	Färberdistel, Saflor	۴۹
۲۴۹/۵	خیلی پاکوتاه	خاردار	۲۲۳	۲۱۸	نارنجی	هند	KUSUM	۵۰
۱۶۸/۷	پاکوتاه	خاردار	۲۲۹	۲۲۴	نارنجی	نامشخص	CEGLEDI "A"	۵۱
۱۷۶/۷	متوسط	بدون خار	۲۲۸	۲۲۳	زرد	هند	V.MAHMUDPUR-PUSA	۵۲
۲۰۱/۲	نیمه پاکوتاه	خاردار	۲۳۴	۲۲۹	قرمز	لهستان	Gladki Borowski IHAR	۵۳
۲۵۰/۱	نیمه پاکوتاه	خاردار	۲۲۳	۲۱۸	نارنجی	ایران	Färberdistel, Saflor	۵۴
۸۷/۸	متوسط	بدون خار	۲۳۴	۲۳۹	زرد	ایران	Färberdistel, Saflor	۵۵
۱۰۹/۹	متوسط	خاردار	۲۳۰	۲۲۵	زرد	نامشخص	ANGOL "A"	۵۶
۷۲/۶	متوسط	خاردار	۲۳۰	۲۲۵	زرد	نامشخص	JAPAN "A"	۵۷
۹۲/۲	متوسط تا بلند	بدون خار	۲۳۴	۲۲۹	زرد	آذربایجان	Färberdistel, Saflor	۵۸
۹۳/۷	پالنده	بدون خار	۲۳۴	۲۲۹	زرد	کره شمالی	Färberdistel, Saflor	۵۹
۶۸/۸	نیمه پاکوتاه	بدون خار	۲۳۲	۲۲۶	زرد	نامشخص	MOSOMJ A	۶۰
۸۹/۲	نیمه پاکوتاه	بدون خار	۲۲۹	۲۲۴	زرد	سودان	Färberdistel, Saflor	۶۱
۱۳۳/۷	متوسط	خاردار	۲۳۴	۲۲۹	زرد	نامشخص	Färberdistel, Saflor	۶۲
۸۷/۵	پاکوتاه	خاردار	۲۳۲	۲۲۶	زرد	نامشخص	55-633	۶۳
۷۳/۲	متوسط	خاردار	۲۳۴	۲۲۹	زرد	نامشخص	55-624	۶۴
۶۶/۱	نیمه پاکوتاه	خاردار	۲۲۸	۲۲۴	زرد	اسپانیا	Färberdistel, Saflor	۶۵
۲۵۶/۶	متوسط	خاردار	۲۳۱	۲۲۶	زرد مایل	آللان	Färberdistel, Saflor	۶۶
۱۳۴/۳	نیمه پاکوتاه	خاردار	۲۳۱	۲۲۶	زرد	نامشخص	Färberdistel, Saflor	۶۷
۵۸/۰	متوسط	خاردار	۲۲۹	۲۲۴	زرد	آللان	Färberdistel, Saflor	۶۸
۹۸/۱	متوسط	بدون خار	۲۳۳	۲۲۷	نارنجی	آللان	Färberdistel, Saflor	۶۹
۱۰۹/۲	نیمه پاکوتاه	خاردار	۲۲۹	۲۲۴	زرد	آللان	Färberdistel, Saflor	۷۰
۲۰۲/۳	متوسط	بدون خار	۲۳۲	۲۲۶	زرد	آللان	Färberdistel, Saflor	۷۱
۱۶۸/۴	نیمه پاکوتاه	بدون خار	۲۳۴	۲۲۹	زرد	نامشخص	Draa Basse Tige	۷۲
۷۴/۷	نیمه پاکوتاه	بدون خار	۲۳۴	۲۲۹	زرد	نامشخص	54-336	۷۳
۱۷۲/۳	نیمه پاکوتاه	بدون خار	۲۳۳	۲۲۷	زرد	آمریکا	U.C.I.	۷۴
۱۲۰/۹	نیمه پاکوتاه	خاردار	۲۲۹	۲۲۴	زرد	نامشخص	Färberdistel, Saflor	۷۵
۹۷/۵	متوسط	بدون خار	۲۳۰	۲۲۵	زرد	آللان	Färberdistel, Saflor	۷۶
۹۵/۱	متوسط	خاردار	۲۲۹	۲۲۴	زرد	آللان	Färberdistel, Saflor	۷۷
۱۸۸/۴	متوسط	خاردار	۲۳۰	۲۲۵	زرد	آللان	Färberdistel, Saflor	۷۸
۱۴۶/۶	نیمه پاکوتاه	خاردار	۲۲۷	۲۲۲	زرد	آللان	Färberdistel, Saflor	۷۹
۱۳۷/۹	متوسط تا بلند	بدون خار	۲۳۱	۲۲۶	زرد	آللان	Färberdistel, Saflor	۸۰

۲۳۲/۰	پاکوتاه	خاردار	۲۳۲	۲۲۷	زرد مایل به نارنجی	اتیوپی	Färberdistel, Saflor	۸۱
۳۱۸/۳	متوسط	بدون خار	۲۳۱	۲۲۶	زرد	نامشخص	Moyen du Draa	۸۲
۲۲۲/۳	خیلی پاکوتاه	خاردار	۲۳۱	۲۲۶	نارنجی	نامشخص		۸۳
۱۳۰/۰	متوسط تا بلند	خاردار	۲۳۱	۲۲۶	زرد	نامشخص	S-51 Selektion R.A.	۸۴
۳۲۱/۴	نیمه پاکوتاه	بدون خار	۲۲۴	۲۲۹	نارنجی	نامشخص	S. Draa	۸۵
۲۰۷/۳	متوسط	خاردار	۲۳۱	۲۲۶	زرد	سودان	-	۸۶
۱۰۳/۵	نیمه پاکوتاه	خاردار	۲۲۶	۲۲۱	نارنجی	اسپانیا	-	۸۷
۸۳/۶	متوسط تا بلند	خاردار	۲۳۱	۲۲۶	زرد	نامشخص	-	۸۸
۱۳۰/۱	نیمه پاکوتاه	بدون خار	۲۲۷	۲۲۲	زرد	نامشخص	Mogami Beni	۸۹
۱۵۹/۷	نیمه پاکوتاه	خاردار	۲۲۶	۲۲۱	زرد مایل به نارنجی	آلمان	-	۹۰
۷۵/۴	متوسط تا بلند	بدون خار	۲۲۴	۲۱۷	زرد	آلمان	-	۹۱
۱۸۰/۸	نیمه پاکوتاه	بدون خار	۲۲۴	۲۲۹	نارنجی	کره شمالی	-	۹۲
۱۹۰/۹	متوسط	خاردار	۲۳۰	۲۲۵	نارنجی	کره شمالی	-	۹۳
۲۴۰/۳	نیمه پاکوتاه	خاردار	۲۲۱	۲۲۶	زرد	مجارستان	Nagykállói-A	۹۴
۲۸۷/۹	متوسط تا بلند	بدون خار	۲۳۴	۲۲۹	زرد	ژاپن	Japan-A	۹۵
۷۷								
۲۰۵/۳	نیمه پاکوتاه	خاردار	۲۳۱	۲۲۶	زرد	کره شمالی	-	۹۶
۲۵۴/۷	نیمه پاکوتاه	بدون خار	۲۳۴	۲۲۹	زرد	تاجیکستان	Safran (tadz.)	۹۷
۵۲/۸	پاکوتاه	بدون خار	۲۲۴	۲۱۹	زرد مایل به نارنجی	نامشخص	-	۹۸
۱/۰	نیمه پاکوتاه	خاردار	۲۳۰	۲۲۵	زرد	نامشخص	-	۹۹
۹۱/۶	متوسط	سستاً	۲۲۴	۲۲۹	نارنجی	مکزیک	-	۱۰۰
۷۳/۸	متوسط	کم خار	۲۲۴	۲۲۹	نارنجی	مکزیک	-	۱۰۱
۹۴/۱	متوسط	سستاً	۲۳۴	۲۲۹	قرمز	مکزیک	-	۱۰۲
۸۳/۱	نیمه پاکوتاه	کم خار	۲۳۴	۲۲۹	قرمز	مکزیک	-	۱۰۳
۸۸/۰	متوسط	خاردار	۲۳۱	۲۲۶	نارنجی	مکزیک	-	۱۰۴
۸۵/۲	نیمه پاکوتاه	سستاً	۲۳۴	۲۲۹	قرمز	مکزیک	-	۱۰۵
۱۰۵/۹	پاکوتاه	بدون خار	۲۲۴	۲۲۹	قرمز	مکزیک	-	۱۰۶
۱۲۱/۸	پاکوتاه	بدون خار	۲۲۴	۲۲۹	نارنجی	مکزیک	-	۱۰۷
۱۲۸/۱	پاکوتاه	بدون خار	۲۲۴	۲۲۹	نارنجی	مکزیک	-	۱۰۸
۲۰۶/۷	پاکوتاه	سستاً	۲۳۴	۲۲۹	نارنجی	مکزیک	-	۱۰۹
۱۳۳/۵	پاکوتاه	سستاً	۲۳۴	۲۲۹	نارنجی	مکزیک	-	۱۱۰
۳۴۱/۳	نیمه پاکوتاه	بدون خار	۲۲۶	۲۲۱	نارنجی	مکزیک	-	۱۱۱
۲۱۴/۱	نیمه پاکوتاه	خاردار	۲۳۴	۲۲۹	زرد	مکزیک	-	۱۱۲
۱۵۷/۶	نیمه پاکوتاه	خاردار	۲۲۴	۲۲۹	زرد	مکزیک	-	۱۱۳
۱۴۲/۷	نیمه پاکوتاه	کم خار	۲۲۴	۲۲۹	زرد	مکزیک	-	۱۱۴
۲۰۷/۹	متوسط	خاردار	۲۲۵	۲۲۱	زرد	مکزیک	-	۱۱۵
۲۶۰/۳	پاکوتاه	کم خار	۲۲۴	۲۲۹	زرد	مکزیک	-	۱۱۶
۲۵۴/۲	پاکوتاه	کم خار	۲۲۶	۲۲۱	زرد	مکزیک	-	۱۱۷
۲۰۲/۹	متوسط	سستاً	۲۳۴	۲۲۹	زرد	مکزیک	-	۱۱۸
۱۶۱/۷	نیمه پاکوتاه	بدون خار	۲۳۴	۲۲۹	زرد	مکزیک	-	۱۱۹
۱۸۷/۱	پاکوتاه	سستاً	۲۳۴	۲۲۹	زرد	مکزیک	-	۱۲۰
۱۶۷/۶	متوسط تا بلند	کم خار	۲۳۴	۲۲۹	زرد	مکزیک	-	۱۲۱
۲۳۱/۲	پاکوتاه	کم خار	۲۳۴	۲۲۹	زرد	مکزیک	-	۱۲۲
۲۴۳/۱	پابلند	بدون خار	۲۲۳	۲۲۸	قرمز	ایران	صفه	۱۲۳
۱۹۶/۶	پابلند	بدون خار	۲۲۳	۲۲۸	قرمز	ایران	گل مهر	۱۲۴
۲۴۶/۳	پابلند	خاردار	۲۳۵	۲۲۹	زرد مایل به نارنجی	ایران	پدیده	۱۲۵
۲۲۱/۹	پابلند	بدون خار	۲۳۰	۲۲۶	سفید	ایران	پرنیان	۱۲۶
۳۰۸/۱	متوسط تا بلند	بدون خار	۲۲۸	۲۲۳	قرمز	ایران	گلدشت	۱۲۷

(شماره ۴۹) قرار گرفتند (جدول ۴). از ویژگی‌های بارز این خوشه می‌توان به عملکرد دانه و ارتفاع بوته زیاد، وزن هزار دانه کم، اکثراً بدون خار و طیف متفاوت رنگ گلچه‌ها از قرمز و نارنجی تا سفید اشاره کرد (جدول ۴). خوشه سوم شامل ۳۵ ژنوتیپ اکثراً پاکوتاه، خاردار، زودگل با وزن هزار دانه بالا و عملکرد دانه کم بود (جدول ۴). آخرین خوشه، چهارم ایرانی گلدهشت نیز در خوشه اول قرار گرفت (جدول ۴).

بود که شامل ۳۱ ژنوتیپ نیمه پاکوتاه و خاردار، نسبتاً زودگل با وزن هزار دانه نسبتاً کم و میانگین عملکرد دانه کم تا متوسط بودند (جدول ۴).

تجزیه خوشه‌ای ۱۲۷ ژنوتیپ گلرنگ مورد مطالعه به روش وارد و بر اساس فاصله اقلیدسی منجر به تمایز چهار گروه خوشه گردید (شکل ۱). در خوشه اول بیشترین تعداد ژنوتیپ (۶۵ ژنوتیپ) با خصوصیات غالب نظیر گل زرد رنگ، ارتفاع بوته متوسط، اکثراً خاردار و زودگل با وزن هزار دانه نسبتاً بالا و عملکرد دانه متوسط قرار گرفتند (جدول ۴). رقم زودرس و ایرانی گلدهشت نیز در خوشه اول قرار گرفت (جدول ۴).

در خوشه دوم به عنوان کوچکترین خوشه اکثر ارقام رایج زراعی کشور (صفه، گل‌مهر، پدیده و پرینیان) به همراه یک ژنوتیپ از کره شمالی (شماره ۵۹) و یک ژنوتیپ ایرانی

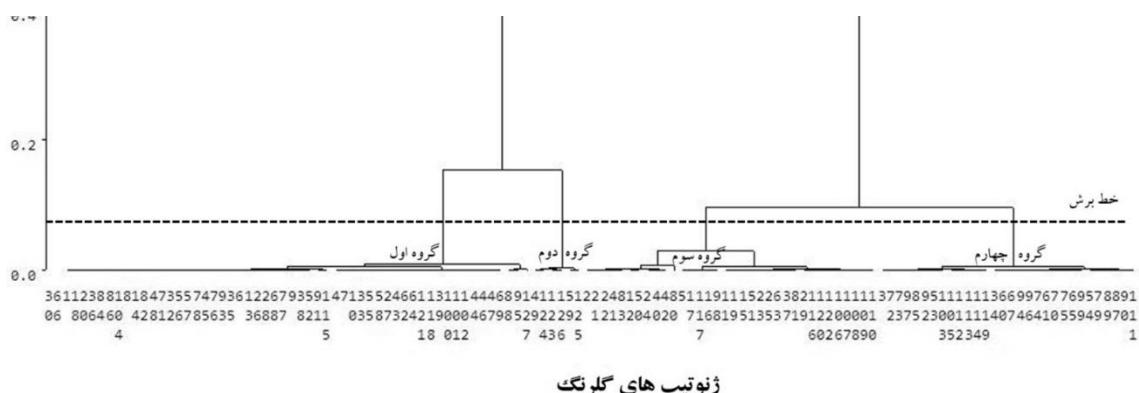
جدول ۳- ضرایب همبستگی موجود بین هفت صفت مورد مطالعه در ۱۲۷ ژنوتیپ گلرنگ

Table 3. The correlation coefficients between seven traits in 127 safflower genotypes

صفات	رنگ گل	آغاز گل دهی	رنگ گل	وزن هزار دانه	خاردار بودن	ارتفاع بوته	عملکرد دانه
رنگ گل	۱						
آغاز گل دهی		.۰/۱۵ ^{ns}					
گل دهی کامل			.۱				
خاردار بودن				.۰/۱۶ ^{ns}			
ارتفاع بوته					.۰/۲۱ ^{ns}		
وزن هزار دانه						.۰/۱۲ ^{ns}	
عملکرد دانه							.۰/۲۸ ^{ns}

(جدول ۳). یساری و همکاران (۲۳) نیز بر وجود اختلاف چشمگیر بین ژنوتیپ‌های خاردار و بدون خار گلرنگ از نظر زمان وقوع مراحل نموی اشاره کرده‌اند که با نتایج این آزمایش همخوانی دارد. نتایج تجزیه خوشه‌ای ۳۰ رنگ گلرنگ بهاره و دسته‌بندی آن‌ها بر اساس ویژگی‌های مورفو‌لوجیک نشان داد که ارقام مورد بررسی به دو گروه اصلی تقسیم شدند و توده‌های بومی، لاین‌ها و ژنوتیپ‌های اصلاح شده گلرنگ در گروه‌ها و زیرگروه‌های جداگانه‌ای قرار گرفتند که از نظر صفات مورفو‌لوجیک تنوع بسیاری در بین آن‌ها مشاهده شد (۱).

به طور کلی، بر اساس نتایج حاصله از تجزیه خوشه‌ای، خوشه اول شامل ژنوتیپ‌های زودگل، خاردار و با ارتفاع بوته متوسط، خوشه دوم شامل ژنوتیپ‌هایی با پتانسیل عملکرد بالا و پابند، خوشه سوم شامل ژنوتیپ‌های پاکوتاه و خاردار با وزن هزارانه زیاد و خوشه چهارم شامل ژنوتیپ‌های نیمه پاکوتاه، خاردار نسبتاً زیاد و خوشه اول زودگل با وزن هزار دانه و عملکرد دانه نسبتاً کم بودند (شکل ۱ و جدول ۴). نتایج این آزمایش نشان داد که اختلاف اساسی در بین دو شکل خاردار و بدون خار گلرنگ از نظر زمان آغاز گل دهی وجود دارد به طوری که اکثر ژنوتیپ‌های خاردار زودگل‌تر از ژنوتیپ‌های بدون خار بودند

شکل ۱- تجزیه خوشه‌ای (کلستر) ۱۲۷ ژنوتیپ گلرنگ بر اساس هفت صفت مورد بررسی (نقطه برش بر اساس پرش ناگهانی فاصله ادغام انجام شد)

Figure 1. Cluster analysis (cluster) 127 safflower genotypes based on 7 measured traits (cutting point based on the jump of the merger distance)

جدول ۴- نتایج تجزیه خوشه‌ای (کلاستر) و گروه بندی ژنوتیپ‌های گلرنگ بر اساس صفات مورد مطالعه
Table 4. Results of cluster analysis and classification of safflower genotypes based on studied traits

								شماره (نام) ژنوتیپ‌ها
عملکرد دانه	وزن هزار (گرم در متر مربع)	زمان آغاز گلدهی (روز)	زمان درصد بودن	وضعیت خاردار	ارتفاع بوته (سانتی‌متر)	رنگ کلچه‌ها		
۱۵۵	۳/۶۶۹	۲۳۱	۲۲۶	اکثراً خارجار	متوسط (سانتی‌متر) ۹۰	اکثراً زرد رنگ		۱،۱۴، ۷، ۴، ۱، ۱۳، ۱۰، ۹، ۸، ۵۰، ۳۳، ۳۲، ۳۰، ۲۷، ۲۶، ۲۰، ۱۸، ۵۴، ۴۴، ۴۳، ۴۸، ۳۶، ۳۵، ۷۶، ۷۷، ۶۹، ۶۸، ۶۶، ۶۴، ۵۲، ۵۱، ۵۷، ۵۶، ۵۵، ۵۲، ۴۸، ۴۷، ۴۶، ۹۱، ۸۸، ۸۶، ۸۴، ۸۳، ۷۸، ۷۷، ۱۰۴، ۱۰۲، ۱۰۱، ۱۰۰، ۹۵، ۹۳، ۱۲۱، ۱۱۸، ۱۱۵ و گلداشت
۱۸۶	۳/۱۴۳	۲۳۳	۲۲۸	اکثراً بدون خار	زياد سانتی‌متر) ۱۳۸	اکثراً قرمز ولی نارنجی، زرد و سفید هم داشتند	گروه اول (۵ ژنوتیپ)	۵۹، ۴۹، ۵۱، ۵۰، ۴۲، ۴۱، ۴۰، ۳۷، ۱۹، ۱۷، ۱۶، ۱۵، ۱۲، ۱۱، ۵، ۲، ۳۱، ۲۹، ۲۵، ۴۳، ۳۲، ۲۱، پرینیان
۱۴۷	۳/۷۴۸	۲۳۰	۲۲۵	خارجار	پاکوتاه (سانتی‌متر) ۵۰	اکثراً زرد	گروه دوم (۶ ژنوتیپ)	۵۳، ۵۱، ۵۰، ۴۲، ۴۱، ۴۰، ۳۷، ۱۰۸، ۱۰۷، ۱۰۶، ۹۸، ۸۳، ۸۱، ۸۰، ۱۲۰، ۱۱۷، ۱۱۶، ۱۱۰، ۱۰۹ و ۱۲۲
۱۵۳	۳/۶۶۲	۲۳۱	۲۲۶	خارجار	نیمه پاکوتاه (سانتی‌متر) ۶۵	اکثراً زرد و مقداری زرد مایل به نارنجی	گروه سوم (۳۵ ژنوتیپ)	۶۷، ۶۵، ۶۱، ۶۰، ۵۴، ۵۳، ۳۴، ۳
							گروه چهارم (۳۱ ژنوتیپ)	۸۷، ۸۵، ۷۹، ۷۵، ۷۴، ۷۳، ۷۲، ۷۰، ۸۹، ۹۷، ۹۶، ۹۴، ۹۲، ۹۰، ۸۹ و ۱۱۴، ۱۱۳، ۱۱۲، ۱۱۱، ۱۰۵، ۱۰۳ و ۱۱۹

به دلیل همبستگی مثبت و بالای عملکرد دانه با مؤلفه دوم، این مؤلفه عملکرد نام گرفت (جدول ۵). در بررسی تجزیه به مؤلفه‌های اصلی در بیست رقم گلرنگ توسط بهمن کار و همکاران (۳) نیز، حدود ۸۰ درصد از کل واریانس موجود در داده‌ها توسط سه مؤلفه تبیین شد که سه هم مؤلفه‌های اول، دوم و سوم به ترتیب ۳۴، ۳۲ و ۱۴ درصد بود. در آن بررسی، مؤلفه اول، مؤلفه عملکرد و اجزای عملکرد (صفات قطر طبق اصلی، عملکرد تک بوته، وزن هزار دانه، تعداد روز تا درصد گلدهی)، تعداد روز تا شروع گلدهی و تعداد روز تا رسیدگی) و مؤلفه سوم مؤلفه عماری گیاه (صفات تعداد طبق در بوته و ارتفاع) نام‌گذاری شد (۳).

نتایج تجزیه به مؤلفه‌های اصلی نشان داد که سه مؤلفه به ترتیب ۳۵/۹ ۲۰/۸ و ۱۵/۶ درصد از کل تغییرات داده‌ها را توجیه کردند (جدول ۵). بر این اساس، مجموع سه مؤلفه اول و دوم ۵۶/۷ درصد و مجموع سه مؤلفه اول، دوم و سوم ۷۲/۳ درصد از کل تغییرات داده‌ها را توجیه کردند (جدول ۵). همچنین نتایج نشان داد که صفات آغاز گلدهی و گلدهی کامل بیشترین همبستگی را با مؤلفه اول و صفات عملکرد دانه و خاردار بودن بیشترین همبستگی را با مؤلفه دوم داشتند، در مقابل صفات وزن هزار دانه و ارتفاع بوته از بالاترین همبستگی با مؤلفه سوم برخوردار بودند (جدول ۵). صفات زمان گلدهی همبستگی منفی و بالایی با مؤلفه اول داشت و از این رو مؤلفه اول زمان گلدهی نام‌گذاری شد در حالی که

جدول ۵- بردارهای ویژه برای هفت صفت ارزیابی شده در ژنوتیپ‌های گلرنگ با استفاده از تجزیه به مؤلفه‌های اصلی
Table 5. Eigenvector for seven traits in safflower genotypes using principal component analysis

صفت	مؤلفه سوم	مؤلفه دوم	مؤلفه اول
رنگ گل	-۰/۱۵۱	-۰/۲۹۳	-۰/۰۷۷
آغاز گلدهی	-۰/۱۸۷	-۰/۱۸۳	-۰/۶۴۳
گلدهی کامل	-۰/۱۷۱	-۰/۱۷۵	-۰/۶۴۸
خارجار بودن	-۰/۲۴۹	-۰/۵۴۱	-۰/۲۱۲
ارتفاع بوته	-۰/۴۸۱	-۰/۳۹۱	-۰/۲۷۷
وزن هزار دانه	-۰/۷۷۱	-۰/۰۲۵	-۰/۱۸۸
عملکرد دانه	-۰/۱۴۶	-۰/۶۳۳	-۰/۰۴۰
درصد تغییرات توجیه شده توسط مؤلفه‌ها	۱۵/۶	۲۰/۸	۳۵/۹

ژنوتیپ‌های موجود در گروه اول از بیشترین میزان مؤلفه اول و دوم برخوردار بودند، از این رو زودگل بودند و تعداد روز تا

در این آزمایش، بر اساس دو مؤلفه اول و دوم، ژنوتیپ‌های آزمایشی به چهار گروه طبقه‌بندی شدند (شکل ۲).

ارتفاع بوته و عملکرد دانه کم قرار گرفتند. همچنین در بین ژنتیپ‌های مورد مطالعه، ژنتیپ‌های قرار گرفته در گروه دوم مانند ژنتیپ‌های شماره ۸ (نامشخص)، ۱۰ (نامشخص)، ۴۶ (مجارستانی)، ۴۸ (ایرانی)، ۸۲ (نامشخص) و ۸۵ (نامشخص) که همراه با ارقام تجاری (صفه، گل‌مهر، پدیده و پرنیان) طبقه‌بندی شده بودند می‌توانند جهت گزینش والدین و ژنتیپ‌هایی مطلوب در برنامه‌های به نزادی گلرنگ مورد استفاده قرار بگیرند. علاوه بر این در بین صفات موردنی بررسی، عملکرد دانه و ارتفاع بوته به عنوان موثرترین شاخص‌های گزینش جهت برنامه‌های به نزادی گلرنگ شناخته شدند. بر اساس نتایج بدست آمده در بررسی بهمن کار و همکاران (۳) نیز صفات قطر طبق اصلی، وزن هزاردانه، تعداد طبق در بوته و صفات فنولوژیک موثرترین شاخص‌های گزینش جهت برنامه‌های به نزادی گلرنگ معرفی شدند.

تجزیه به مؤلفه‌های اصلی یک روش آماری، چند متغیره برای ساده کردن مجموعه‌ای از داده‌هاست که به طور گسترشده‌ای مورد استفاده قرار می‌گیرد (۱۰). از تجزیه به مؤلفه‌های اصلی برای کاهش تعداد متغیرهای اصلی از طریق مؤلفه‌های غیرهمبسته که ترکیبی از متغیرهای اصلی می‌باشد، استفاده می‌شود. این روش مؤثر برای شناسایی ارتباطات بین صفات در یک سیستم چند صفتی نظیر رشد گیاهان زراعی کاربرد دارد. اندازه‌گیری تنوع ژنتیکی ژرم پلاسم‌ها از طریق روش‌ها و تکنیک‌های مختلفی انجام می‌شود ولی با این وجود، ارزیابی تنوع ژنتیکی با استفاده از شکل، اندازه و تنوع خصوصیات مورفو‌لولژیک (برگ‌ها، ساقه‌ها، شاخه‌ها و گل‌ها و غیره) انجام می‌شود (۱۹). به عنوان مثال در گیاه گلرنگ رنگ گل و وضعیت خار از جمله مهم‌ترین منابع تغییرات هستند (۵). در یک بررسی تنجیه تجزیه به مؤلفه‌های اصلی ۱۲۲ ژنتیپ گلرنگ که در مناطق مختلف اکو‌جغرافیایی جهان جمع آوری شده بودند نشان داد تنوع معنی داری در بین ژرم پلاسم موردنی مطالعه وجود داشت و مهم‌ترین صفاتی که سبب تنوع در ژرم پلاسم گلرنگ شدند به ترتیب اندازه طبق، تعداد طبق در بوته، تعداد دانه در طبق، طول دوره رشد، ارتفاع بوته و تعداد روز تا گل‌دهی بودند (۱۹). شیراوند و مجیدی (۲۰) نیز گزارش کردند که تنوع کافی در میان ژنتیپ‌های گلرنگ از نظر صفات تعداد روز تا ساقده‌ی، تکمه‌دهی، گل‌دهی و رسیدگی و رنگ گل، تعداد شاخه اصلی، ارتفاع، خار، تعداد غوزه در بوته، تعداد دانه در غوزه، وزن هزار دانه، عملکرد دانه و درصد روغن دانه مشاهده شد.

بالجانی و همکاران (۲۱) در طبقه‌بندی ۶۴ ژنتیپ گلرنگ با استفاده از تجزیه بای پلات بیان داشتند که ژنتیپ‌های موردنی براساس وکتورهای ارتفاع بوته و وزن هزار دانه در قسمت‌های مختلف قرار گرفتند و تنوع قابل ملاحظه‌ای از این نظر داشتند.

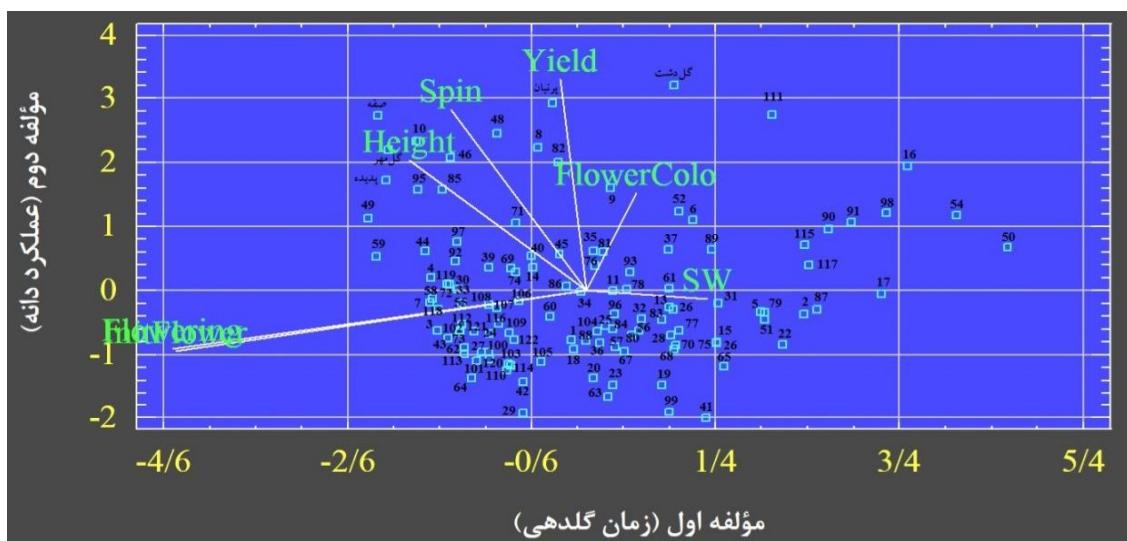
مطالعه تنوع ژنتیکی ژنتیپ‌های مختلف، اطلاعات با ارزشی را درباره نگهداری و استفاده از ژرم‌پلاسم در اختیار اصلاح‌گران قرار می‌دهد تا از آن برای افزایش کارآیی برنامه‌های اصلاحی استفاده کنند (۶).

آغاز گل‌دهی و گل‌دهی کامل در این گروه اکثراً کمتر از سایر ژنتیپ‌ها بود (شکل ۲). در گروه اول ژنتیپ‌های شماره ۵۰ (پاکستانی)، ۵۴ (ایرانی) و ۱۶ (ایرانی) به همراه رقم ایرانی و زودرس گلداشت با دارا بودن بیشترین میزان مؤلفه اول و دوم برتر بودند. ژنتیپ‌های طبقه‌بندی شده در گروه دوم با دارا بودن مقادیر بایین مؤلفه اول از بیشترین مقدار مؤلفه دوم برخوردار بودند (شکل ۲). اکثر رقم‌های زراعی گلرنگ مانند پرنیان، صфе، گل‌مهر و پدیده به همراه ژنتیپ‌هایی شماره ۸ و ۱۰ (نامشخص)، ۴۶ (مجارستانی) و ۴۸ (ایرانی) در این گروه قرار گرفتند (شکل ۲). اکثر ژنتیپ‌هایی گروه دوم بدون خار بودند و میانگین ارتفاع بوته در برخی از این ژنتیپ‌ها بلندتر از سایر گروه‌ها بود (شکل ۲).

ژنتیپ‌های طبقه‌بندی در گروه سوم با وجود برخورداری از بیشترین مقادیر مؤلفه اول از کمترین مقادیر مؤلفه دوم برخوردار بودند (شکل ۲). در این گروه تعداد نسبتاً زیادی از ژنتیپ‌های گلرنگ قرار گرفتند که می‌توان به ژنتیپ‌های شماره ۲ (ایتالیایی)، ۵ (پاکستانی)، ۱۷ (پاکستانی)، ۷۹ (آلمانی) و ۸۷ (اسپانیایی) اشاره کرد. از خصوصیات بارز اکثر ژنتیپ‌های این گروه وزن هزار دانه زیاد بود. همچنین با توجه به دور بودن از بردارهای ارتفاع بوته و خار، بیشتر ژنتیپ‌های موجود در این گروه پاکوتاه و خاردار بودند (شکل ۲).

بر اساس نتایج ارائه شده در نمودار بای پلات (شکل ۲) تعداد زیادی از ژنتیپ‌ها در گروه چهارم قرار گرفتند. بر اساس نزدیک بودن ژنتیپ‌های گروه چهارم به بردارهای زمان گل‌دهی و مقادیر عددی منفی این دو بردار (آغاز گل‌دهی و گل‌دهی کامل) اکثر ژنتیپ‌ها دیرگل بودند و از بیشترین تعداد روز تا آغاز گل‌دهی و گل‌دهی کامل برخوردار بودند (شکل ۲). اکثر ژنتیپ‌های گروه چهارم، ژنتیپ‌های مکزیکی بودند که کمترین مقادیر مؤلفه‌های اول و دوم را داشتند (شکل ۲). علاوه بر این رقم کانادایی و قدیمی Saffire و ژنتیپ ایرانی شماره ۵۵ نیز در این گروه قرار داشتند (شکل ۲). میانگین عملکرد دانه در ژنتیپ‌هایی گروه چهارم کم و ارتفاع بوته نیز نسبتاً کم بود (شکل ۲). بهمن کار و همکاران (۲۲) با استفاده از تجزیه به مؤلفه‌های اصلی و تجزیه خوشه‌ای ۲۰ ژنتیپ (شش ژنتیپ ایرانی و ۱۴ ژنتیپ خارجی) گلرنگ را به چهار گروه طبقه‌بندی کردند و مبدأ ژنتیپ‌ها را دلیل اصلی این نوع طبقه‌بندی بیان کردند. به طور کلی، بر اساس نتایج حاصله از ترسیم نمودار بای پلات (شکل ۲)، گروه اول شامل ژنتیپ‌های زودگل، گروه دوم شامل ژنتیپ‌هایی پالند با پتانسیل عملکرد بالا، گروه سوم شامل ژنتیپ‌هایی پاکوتاه و خاردار و گروه چهارم شامل ژنتیپ‌های دیرگل با عملکرد دانه کم بودند.

مقایسه نتایج تجزیه خوشه‌ای با نتایج تجزیه به مؤلفه‌های اصلی نشان می‌دهد که نتایج تا حد بسیار زیادی همخوانی داشته و اشتراکات زیادی وجود دارد (جدول ۳ و شکل‌های ۱ و ۲). به طوری که، در گروه اول ژنتیپ‌هایی زودگل، گروه دوم ژنتیپ‌هایی پالند با پتانسیل عملکرد زیاد، گروه سوم ژنتیپ‌هایی پاکوتاه و خاردار و در گروه چهارم ژنتیپ‌هایی با

شکل ۲- ترسیم گرافیکی با پلات بر اساس مؤلفه های اصلی اول و دوم. اعداد داخل شکل، شماره ژنوتیپ های گلنگ می باشند. (بردارهای ویژه به اختصار به صورت SW: وزن هزار دانه، Spin: رنگ گل، Yield: عملکرد دانه، Height: ارتفاع خاردار بودن، Flowering: آغاز گل دهی و بوته، Flower Colo: رنگ گل دهی و Flowering1: آغاز گل دهی و بوته کامل نشان داده شده اند)

Figure 2. Graphic drawing biplot based on two first components. The numbers inside the figure indicate the numbers of safflower genotypes (Eigenvectors are briefly described as follows sw: 1000 seed weight, Flower Colo: Flower Color, Yield: Seed yield, Spin: spiny or spineless, Height: plant height, Flowering: Number of days to flowering and Flowering1: Number of days until full flowering)

اکثر ژنوتیپ های خاردار، زود گل تر از ژنوتیپ های بدون خار بودند. ضریب همبستگی مثبت و معنی داری بین عملکرد دانه و ارتفاع بوته بدست آمد ولی رابطه ارتفاع بوته با خاردار بودن و آغاز گل دهی منفی بود.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از زحمات و همکاری جناب آقای مهندس امیرحسن امیدی و جناب آقای پروفوسور اولریک لوهواسر (Ulrike Lohwasser) در مؤسسه تحقیقات ژنتیک گیاهی و گیاهان زراعی (IPK) کشور آلمان کمال تشکر و قدردانی به عمل می آید.

به طور کلی تنوع ژنتیکی قابل ملاحظه ای در ژرم پلاسم گلنگ مشاهده شد که می تواند جهت گزینش والدین و ژنوتیپ هایی مطلوب در برنامه های به تزادی گلنگ مورد استفاده قرار گیرد. بیشترین عملکرد دانه را ژنوتیپ "A" دارا بود (۴۰۰ گرم در متر مربع) و ژنوتیپ های شماره ۸ (نامشخص)، ۱۰ (نامشخص)، ۴۶ (مجاراستانی)، ۴۸ (ایرانی)، ۸۲ (نامشخص) و ۸۵ (نامشخص) نیز با دارا بودن عملکرد دانه زیاد می توانند در برنامه های به تزادی گلنگ مورد استفاده قرار بگیرند. بیشترین ارتفاع بوته را ژنوتیپ های تجاري و ايراني صفة، پرنیان، گل مهر به همراه ژنوتیپ ايراني شماره ۴۹ دارا بودند و كمترین تعداد روز تا گل دهی مربوط به ژنوتیپ شماره ۹۱ (آلماني) بود. ژنوتیپ های يابلند از عملکرد دانه بهتری در مقایسه با ژنوتیپ های پا کوتاه برخوردار بودند و

منابع

1. Ahmadzadeh, A. 2013. Genetic diversity and classification of spring Safflower (*Carthamus tinctorius*) cultivars using morphological characters. Advances in Bioresearch, 4: 125-131.
2. Bahmankar, M., D. Ahmadi Nabati and M. Dehdari. 2017. Genetic relationships among Iranian and exotic safflower using microsatellite markers. Journal of Crop Science and Biotechnology, 20(3): 159-165.
3. Bahmankar, M., D. Ahmadi Nabati and A. Dehdari. 2013. Study of yield and yield components in safflower using principal component analysis. National conference of passive defense in agriculture. Qeshm Island, Iran's Leading Iranian Science and Technology Co-operative (In Persian).
4. Baljani, R., F. Shekari and N. Sabaghnia. 2015. Biplot analysis of trait relations of some safflower (*Carthamus tinctorius* L.) genotypes in Iran. Crop Research, 50(1-3): 63-73.
5. Bradley, V.L., R.L. Guenthner, R.C. Johnson and R.M. Hannan. 1999. Evaluation of safflower germplasm for ornamental use. In: Janik, J. (ed.) Perspectives on New Crops and New Uses, 433-435 pp., ASHS Press, Alexandria, USA.
6. Gholami, M., N. Sabaghnia, M. Nouraein, F. Shekari and M. Janmohammadi. 2018. Cluster analysis of some safflower genotypes using a number of agronomic characteristics. Journal of Crop Breeding, 10(25): 159-166 (In Persian).

7. Jan, H.U., M.A. Rabbani and Z.K. Shinwari. 2012. Estimation of genetic variability in turmeric (*Curcuma longa* L.) germplasm using agro-morphological traits. *Pakistan Journal of Botany*, 44(SI1): 231-238.
8. Jaradat, A.A. and M. Shahid. 2006. Patterns of phenotypic variation in a germplasm collection of *Carthamus tinctorius* L. from the Middle East. *Genetic Resources and Crop Evolution*, 53: 225-244.
9. Kaffka, S.R. and T.E. Kearney. 1998. Safflower production in California. University of California, Davis, Division of Agriculture and Natural Resources. Publication 21565, Oakland, USA, 29 pp.
10. Leilah, A.A. and S.A. Al-Khateeb. 2005. Statistical analysis of wheat yield under drought conditions. *Journal of Arid Environments*, 61: 483-496.
11. Mahmood, T., S. Muhammad and Z.K. Shinwari. 2010. Molecular and morphological characterization of *Caralluma* species. *Pakistan Journal of Botany*, 42: 1163-1171.
12. Mirabadi, A., M. Hagh Panah, K. Forozan and S. Talaee. 2018. Evaluating multivariate analysis some of quantitative traits in imported safflower (*Carthamus tinctorius* L.) genotypes in Sari location. *Journal of Crop Breeding*, 10(28): 162-170 (In Persian).
13. Morris, J.B. and S.L. Greene. 2001. Defining multiple-lease germplasm collection for genus *Trifolium*. *Crop Science*, 41: 893-901.
14. Omidi, A.H. and F. Javidfar, 2011. Safflower. Seed and Plant Improvement Institute. 117 pp (In Persian).
15. Omidi, A.H., H. Khazaei and S. Hongbo. 2009. Variation for some important agronomic traits in 100 spring Safflower (*Carthamus tinctorius* L.) genotypes. *American-Eurasian Journal of Agricultural & Environmental Sciences*, 5(6): 791-795.
16. Pavithra, K.P., S. Rajesh, Y. Patil Harijan and G.K. Nishanth. 2016. Correlation and path analysis studies in Safflower (*Carthamus tinctorius* L.) germplasm. *Research Journal of Agricultural Sciences*, 7(2): 428-432.
17. Poordad, S. 2006. Safflower. Sepehr Publication. 123 pp (In Persian).
18. Sharifnabi, B. and G. Saeidi. 2004. Preliminary evaluation of different genotypes of Safflower (*Carthamus tinctorius* L.) to *Fusarium* root rot disease. *Journal of Water and Soil Science*, 8(3): 219-227 (In Persian).
19. Shinwari, Z.K., H. Rehman and M. Ashiq Rabbani. 2014. Morphological traits based genetic diversity in safflower (*Carthamus tinctorius* L.). *Pakistan Journal of Botany*, 46(4): 1389-1395.
20. Shiravand, R. and M. Majidi. 2014. Drought tolerance of wild and cultivated species of safflower and assessment of morphological variation. *Iranian Journal of Field Crops Research*, 12(4): 738-750 (In Persian).
21. Usha Kiran, B., N. Mukta, P. Kadirvel, K. Alivelu, S. Senthilvel, P. Kishore and K. Varaprasad. 2017. Genetic diversity of safflower (*Carthamus tinctorius* L.) germplasm as revealed by SSR markers. *Plant Genetic Resources*, 15(1): 1-11.
22. Weiss, E.A. 2000. Oilseed crops. 2th edn. Blackwell Science Ltd., Oxford, London, Berlin Carlton, Paris. 364 pp.
23. Yasari, T., M. Shahsavari, A. Barzegar and A.H. Omidi. 1995. Study of developmental stages and relationship between of them and seed yield in ten advanced safflower genotypes. *Pajouhesh & Sazandegi*, 68(3): 75-83 (In Persian).
24. Yazdi Samadi, B. 1978. Evaluation of drought resistance in Iranian and foreign safflower cultivars. *Iranian Journal of Agriculture Science*, 2&3: 6-10 (In Persian).

Study of Genetic Variation in Safflower Germplasm for Early Maturity and Grain Yield using Multivariate Statistical Methods

Seyyed Mojtaba Mosavi Ojagh¹, Hamid Mozafari², Hamid Jabbari³ and Behzad Sani⁴

1 and 4- Ph.D. Student and Assistant Professor , Department of Agronomy, Shahr-e-Qods Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

2- Assistant Professor, Department of Agronomy, Shahr-e-Qods Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran,
(Corresponding author: mozafarhamid@yahoo.com)

3- Assistant Professor of Seed and Plant Improvement Institute (SPII), Agricultural Research, Education and Extension Organization (AREEO), Karaj, Iran

Received: August 26, 2018 Accepted: January 1, 2019

Abstract

In this study, the genetic diversity of 122 safflower genotypes from the institute of plant genetics and crop plant research (IPK) and International Maize and Wheat Improvement Center (CIMMYT) were evaluated and their agronomic characteristics were compared with five Iranian Safflower cultivars (Sofe, Goldasht, Golmehr, Padide and Parnian). The study was carried out in the Augment design during 2016-2017 at the research field of seed and plant improvement institute in Karaj. The results indicated high genetic variation in the germplasm. Among safflower genotypes, plant height had the most variation. Cluster analysis was divided genotypes into four main clusters. The first cluster included early and spiny genotypes, while the second cluster contained genotypes with high yield potential and high plant height, third cluster consisting of spiny dwarf genotypes and the fourth cluster including semi-dwarf, spiny, relatively early flowering and relatively low grain yield. Based on the principal component analysis, the studied traits were reduced to two components and cumulative variance was 56.7% for two first components. Accordingly, the first and second components were flowering time and yield, respectively. Based on the results of biplot, genotypes were classified into four groups. Genotypes in the first and second groups had the higher grain yield than others. The highest grain yield was observed in NSZK "A" genotype (400 g.m^{-2}). Iranian commercial cultivar including Sofe, Parnian and Golmehr and Iranian genotype No. 49 showed the maximum plant height. The lowest number of days to flowering was observed in genotype No. 91 (German). Tall genotypes had more grain yield than dwarf. Most spiny genotypes were early flowering than spineless genotypes. Overall, the results showed that there is a considerable genetic variation in safflower germplasm that can be used to select parents and desirable genotypes in safflower breeding programs.

Keywords: Biplot Analysis, Cluster Analysis, Early Flowering, Plant Height, Spin